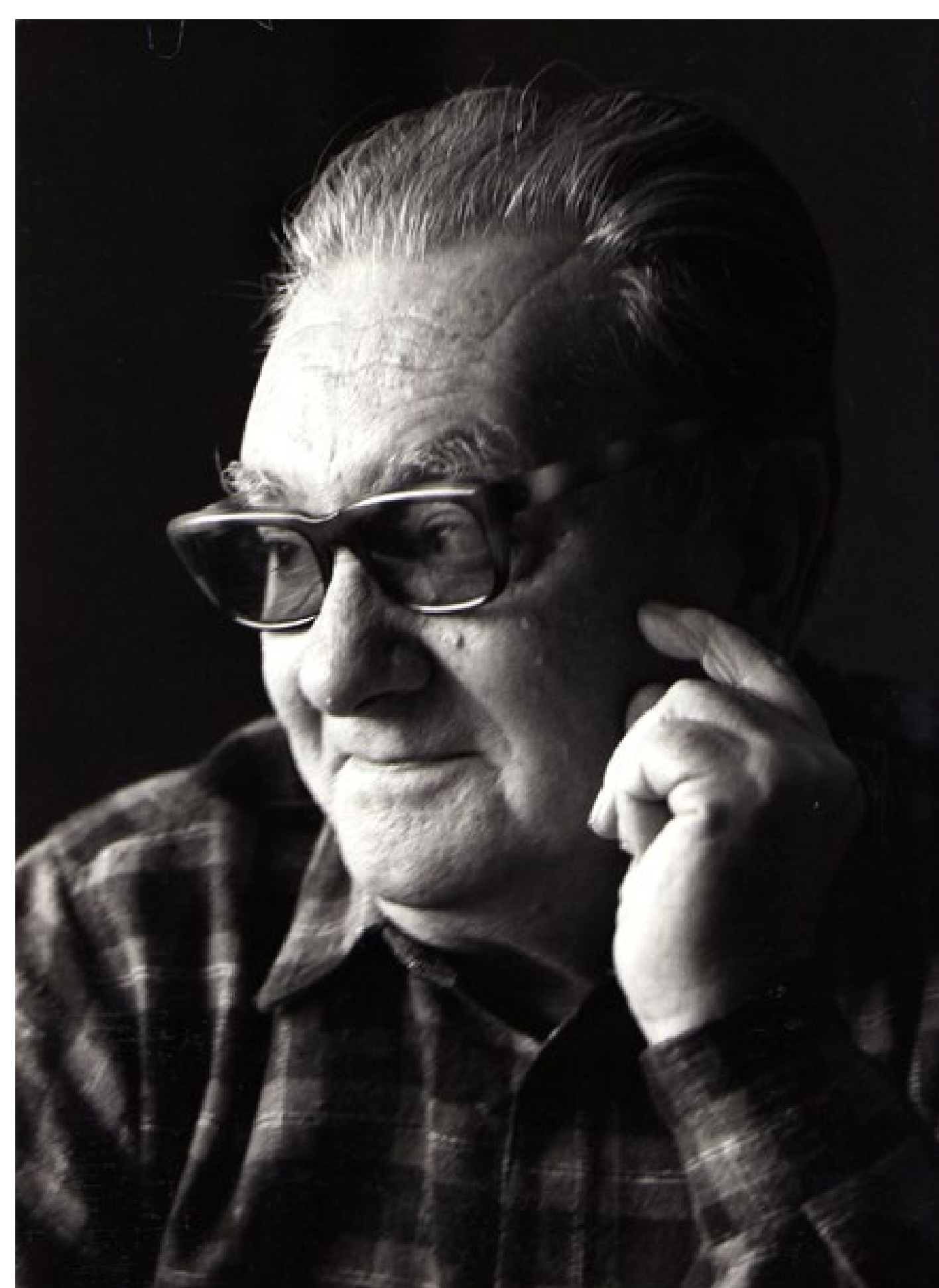

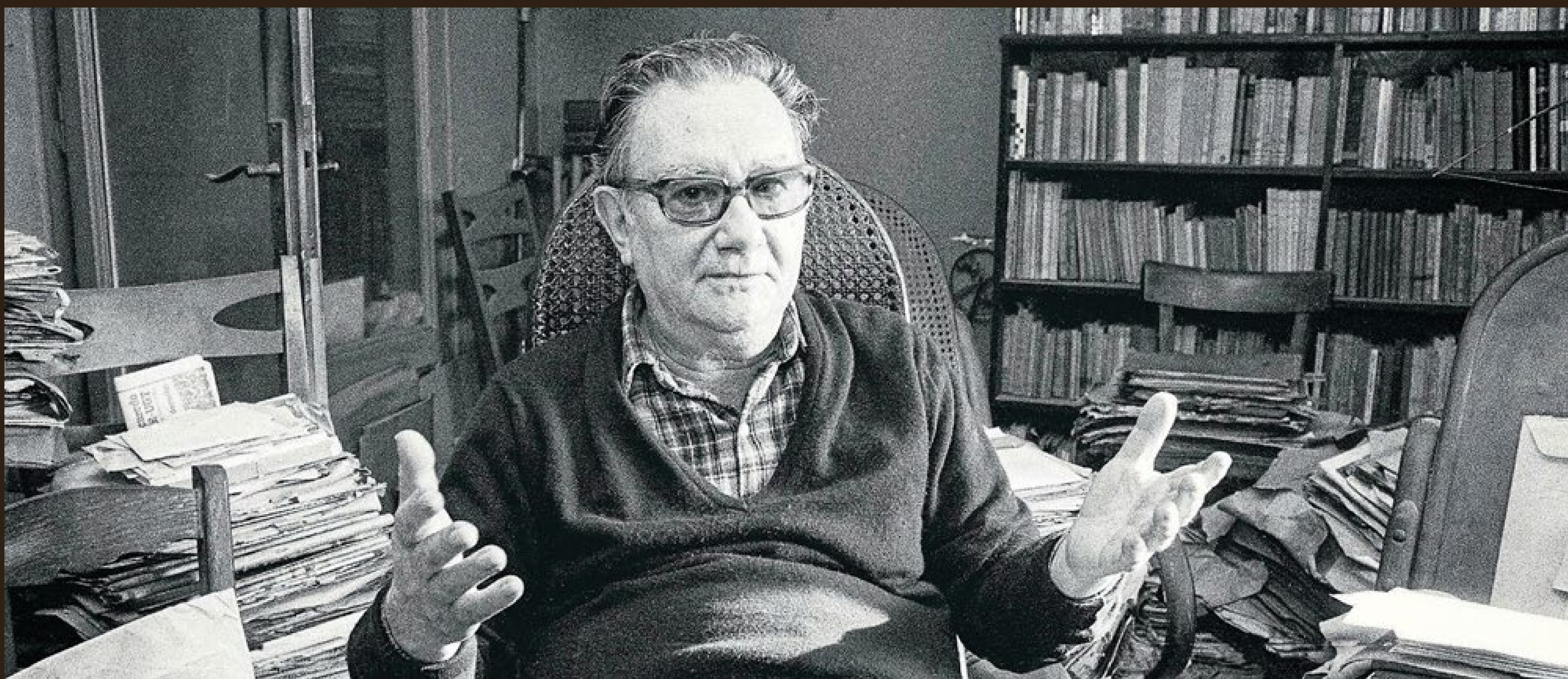
B

Joan Brossa

Joan Brossa (Barcelona, 1919-1998) era poeta. Un **poeta radical**. Radicalment divertit, radicalment polític i **sense límits formals**. Per a ell, la poesia era un joc que es podia trobar en qualsevol racó o moment: en la rima d'un sonet, damunt d'un escenari, en un poema visual o en un objecte trobat al carrer. Tot era **poesia en transformació**, tot era un joc de mans perpetu on la imaginació revelava noves finestres a la realitat. Nascut a la Barcelona menestral l'any 1919, va utilitzar tot aquest univers creatiu per actuar des de la poesia **contra el règim franquista** i altres injustícies des d'una posició comunista i catalanista. La seva **obra** esdevé rabiosament actual i **atemporal**. Una autèntica prova de foc a la **llibertat d'expressió**. Endavant! Passin i vegin allò que els seus ulls no han vist mai: el poeta avant-guardista, el mag, el guerriller de la paraula... Tots ells en una sola persona, Joan Brossa. Sense cap mena de dubte, la creació brossiana ens ensenya a activar la mirada i a desxifrar el codi lingüístic d'una altra manera. Però per això ens cal imaginació. En paraules seves: "En la vida només hi ha la nit i la imaginació. La gent que no en té se sent morta abans d'hora. El que queda és animalitat pura: una desfilada de màscares".

Joan Brossa, guerriller armat de paraules

R

COMPROMÍS SOCIAL

Escrivia Brossa el 1968:

**“Si no podia escriure,
als moments d’eufòria seria guerriller,
als de passivitat prestidigitador.
Ésser poeta inclou totes dues coses.”**

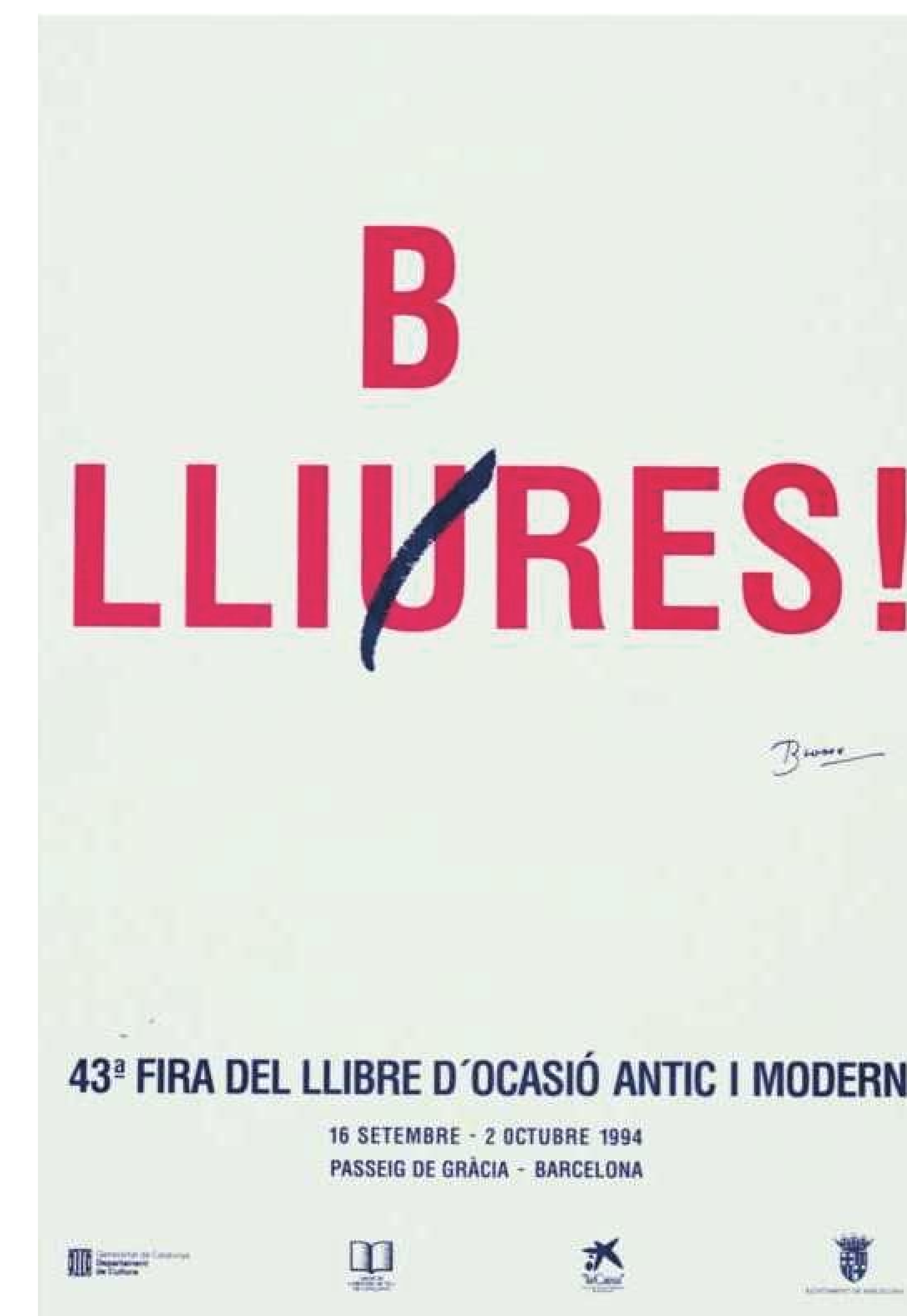
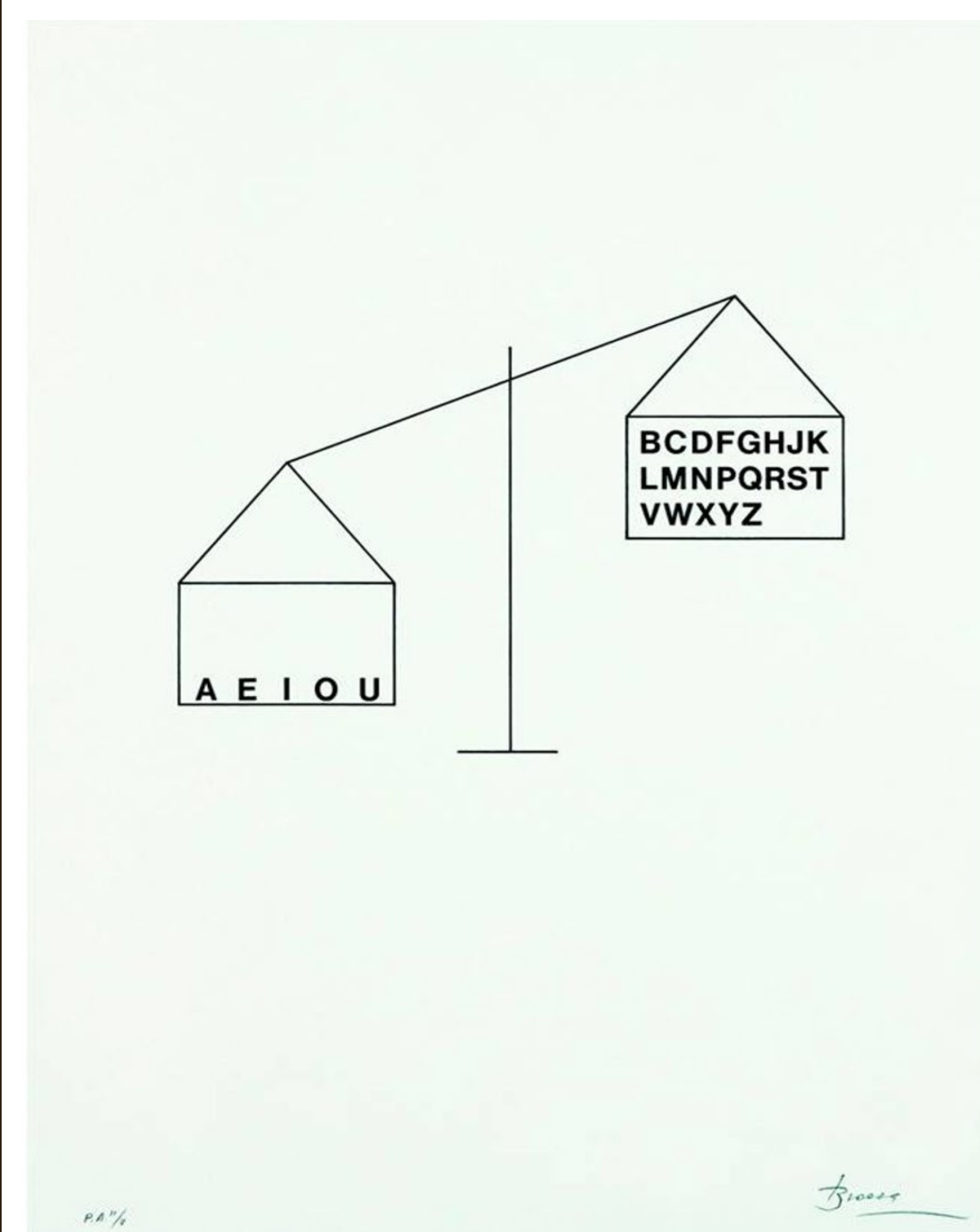
**“Enrotlla’t al meu cos. Però il·lumina,
Com el feix lluminós d’una lent clara,
La molta empenpta d’aquest sol concepte:
La Llibertat”**

Un poema que defineix perfectament la seva pràctica poètica. Per Brossa vida i poesia eren el mateix. Per tant, tota la imbricació de l’obra de Brossa en la vida quotidiana no podia deixar de banda les qüestions polítiques i socials. Els cavalls de batalla són bàsicament la defensa de les classes més desfavorides i la denúncia del capitalisme salvatge, el catalanisme, l’anticlericalisme i la seva aposta per la llengua catalana.

POESIA VISUAL

Quan li va ser possible va fer cartells, que era com plantar la poesia al carrer, el poemes visuals a la vista de tothom, pensats per anunciar un fet, un esdeveniment. En va fer molts, ja que gairebé mai refusava l’encàrrec. Una altra manera era fer escultures, escultures objecte, algunes de gran format que es troben a diversos indrets públics, com el Poema transitable en tres temps del velòdrom d’Horta o el que hi ha al costat dret, davant de la Catedral, o el dedicat al llibre que es troba al Passeig de Gràcia Gran Via.

O

«Poema visual transitable en tres temps», situat al costat del Velòdrom d'Horta de Barcelona, és el primer poema visual que Brossa va fer en un espai urbà. Els tres temps que l'integren són naixement, camí i destrucció.

A B D F
G I J K L
M N O P Q R
S T U V W X
Y Z

ELEGIA AL CHE

L'U DE MAIG
A Xavier i Maria Dolors

Poble: deixa anar el xàfec i amara la batalla,
estrelles de finestres acuiten la claror,
prou passes endarrera, amunt la revifalla!,
tornem al primer dia de revolució.
Estripa munts de seda i pren altes les atxes,
camina dret, camina, i bat amb noves ratxes
el plany de la foscúria; serenes les torratxes,
respira nova pluja i encén tot el carbó.
A l'ombra s'entrebada la porta d'un nou dia,
no fugis de la ruta, que el pas et darà pa;
la cendra que t'enfonsa pertany a una altra via,
l'hivern no ens ha de perdre si aquí ens donem la mà.
Esclati una tempesta damunt la lludrigada;
que trons i llamps rebatin el curs de la ventada,
contesta a qui et despinta, dóna per acabada
la nit militarista amb sol republicà.
Ajunta escopinades i veuràs com s'allunya,
la venjança de l'ombra et deixarà tot sol;
embrèn la caminada, t'envia Catalunya:
la llum et farà pactes i agafaràs el vol.
Oh sol vivent, tu, poble, aixeca la bandera,
amb gran estrall de brases fes d'estrella primera,
rebenta a fuetades la cabrota amb guerrera
que entenebreix les platges des d'aquell juliol!

HOMENATGE A SALVAT-PAPASSEIT
A LA NOSTRA VORA

Com que era teva la llum, la fogata
Es gela sota els arcs. Dóna'ns les mans.
Net de peix el terrat, la fosca ens mata:
Salvat, ajuda'ns a portar els instants.
Ens hem de batre sota una aigua ingrata,
La nostra força és pobra aquí al voltant
-Aquell peix al terrat era de plata-;
Però ens sabem valents, l'empresa és gran.
La pàtria, esguerrada, duu careta.
Que mai no sàpigues el que ha passat;
Al cel d'abans no hi ha columna dreta.
I si esborrem molts noms que hem heretat,
El teu és ple de ramells blancs, poeta
De la claror: no t'oblidem, Salvat!

1954

ELEGIA

Salvador, per a tu no hi ha Amnistia;
cap joc de queixes no t'és a fer;
però el teu pensament, gall guerriller,
recosirà la llum en el nou dia.
M'empeny el seny, i aquesta ofrena t'és
afany de lluita que el fullam canvia;
el teu exemple, vora l'alegria,
darà salut a qui no perd carrer.
La Llibertat, columna de la fruita,
fa clara la diada de la lluita,
que a poc a poc va esdevenint filó.
Relotge sempre de la gent que lluita,
obres la gàbia a muntanyes. No
has caiguit pas! Puig Antich, Salvador!

2 de març de 1976

FINAL!

-Havies d'haver fet una altra fi;
et mereixies, hipòcrita, un mur a
un altre clos. La teva dictadura,
la teva puta vida d'assassí,
quin incendi de sang! Podrit botxí,
prou t'havia d'haver estovat la dura
fosca dels pobles, donat a tortura,
penjat d'un arbre al fons d'algun camí.
Rata de la més mala delinqüència,
t'esqueia una altra mort amb violència,
la fi de tants des d'aquell juliol.
Però l'has feta de tirà espanyol,
sol i hivernat, gargall de la ciència
i amb tuf de sang i merda, Sa Excremència!
Glòria del bunyol,
ha mort el dictador més vell d'Europa,
Una abraçada, amor, i alcem la copa!

Els primers poemes visuals arribaren
amb un llibre clarament polític,
'El saltamartí' (1963).

Saltamartí

Ninot
que porta un
pes a la base i que,
desviat de la seva posició
vertical, es torna a posar
dret.

El poble

PRELUDI

Aquests versos, com
una partitura, no són més
que un conjunt de signes per a
desxifrar. El lector del poema
és un executant.

Però,
avui, deixo estar
el meu esperit en el
seu estat natural. No
vull que l'agitin pensaments
ni idees.

El saltamartí, 1963

POEMA

La boira ha tapat el sol.
Us proposo aquest
poema. Vós mateix
en sou el lliure i necessari
intèrpret.

El saltamartí, 1963

POEMA

A tu, qui
siguis, t'invito a trobar les coses amb
la transcendental bellesa,
com jo les trobo, i tindràs el
poema.

Els ulls i les orelles del poeta, 1961

DESPRES...

Després d'escriure el poema,
els límits de la pàgina ja no són
on va ser tallat el paper.

Tarannà, 1975

POEMA

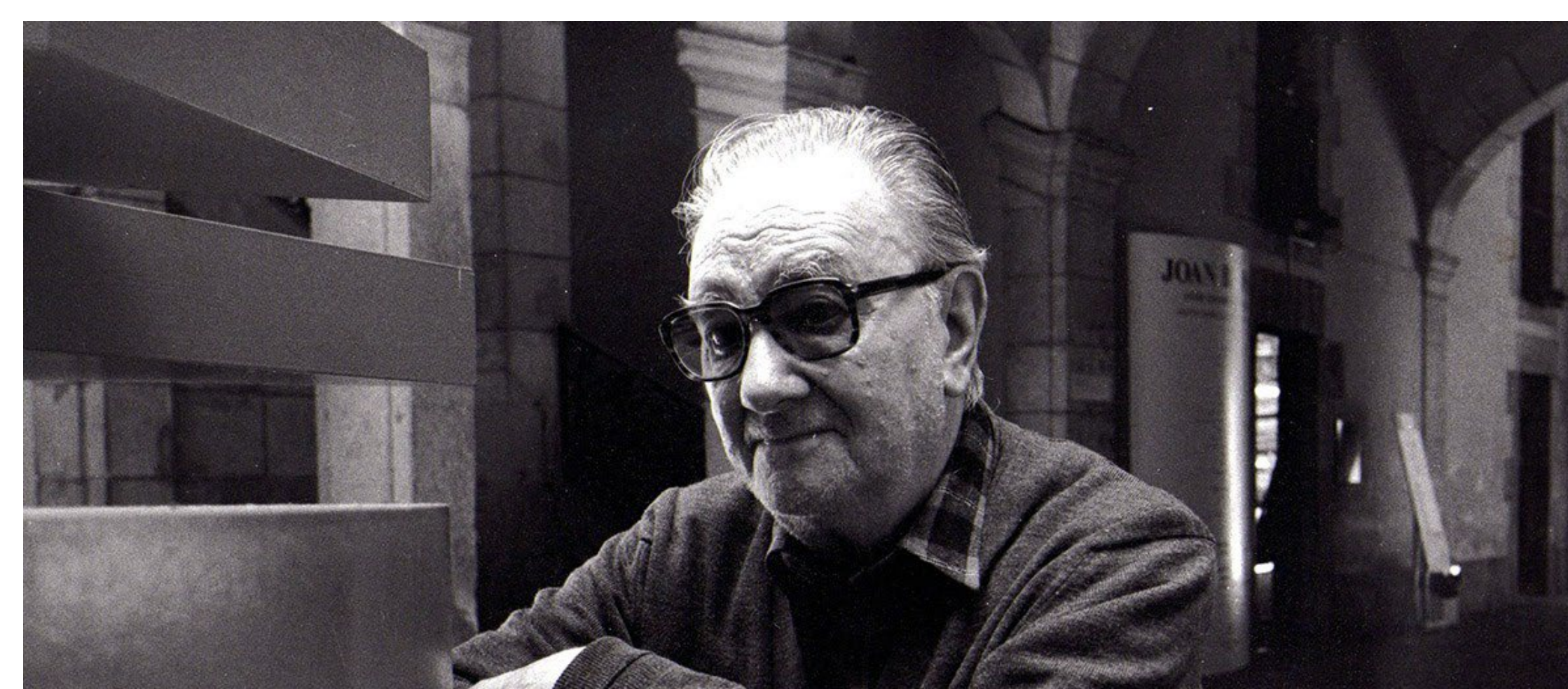
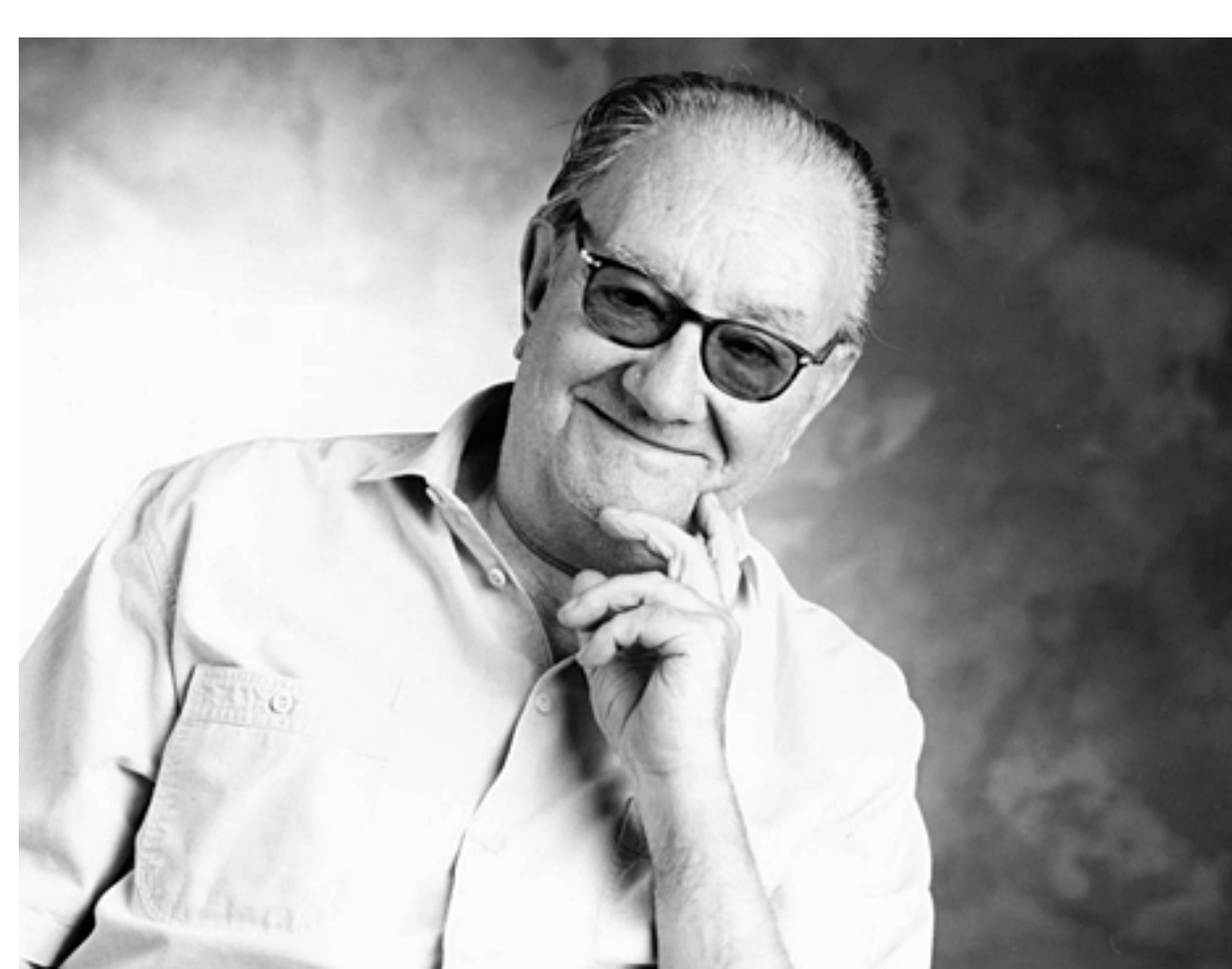
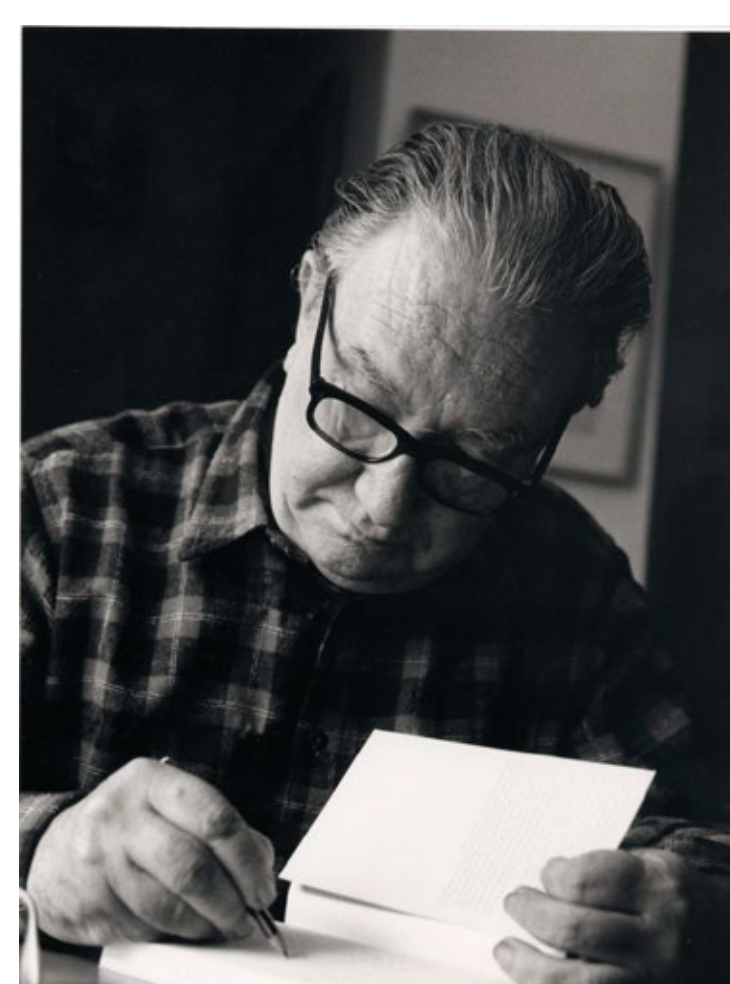
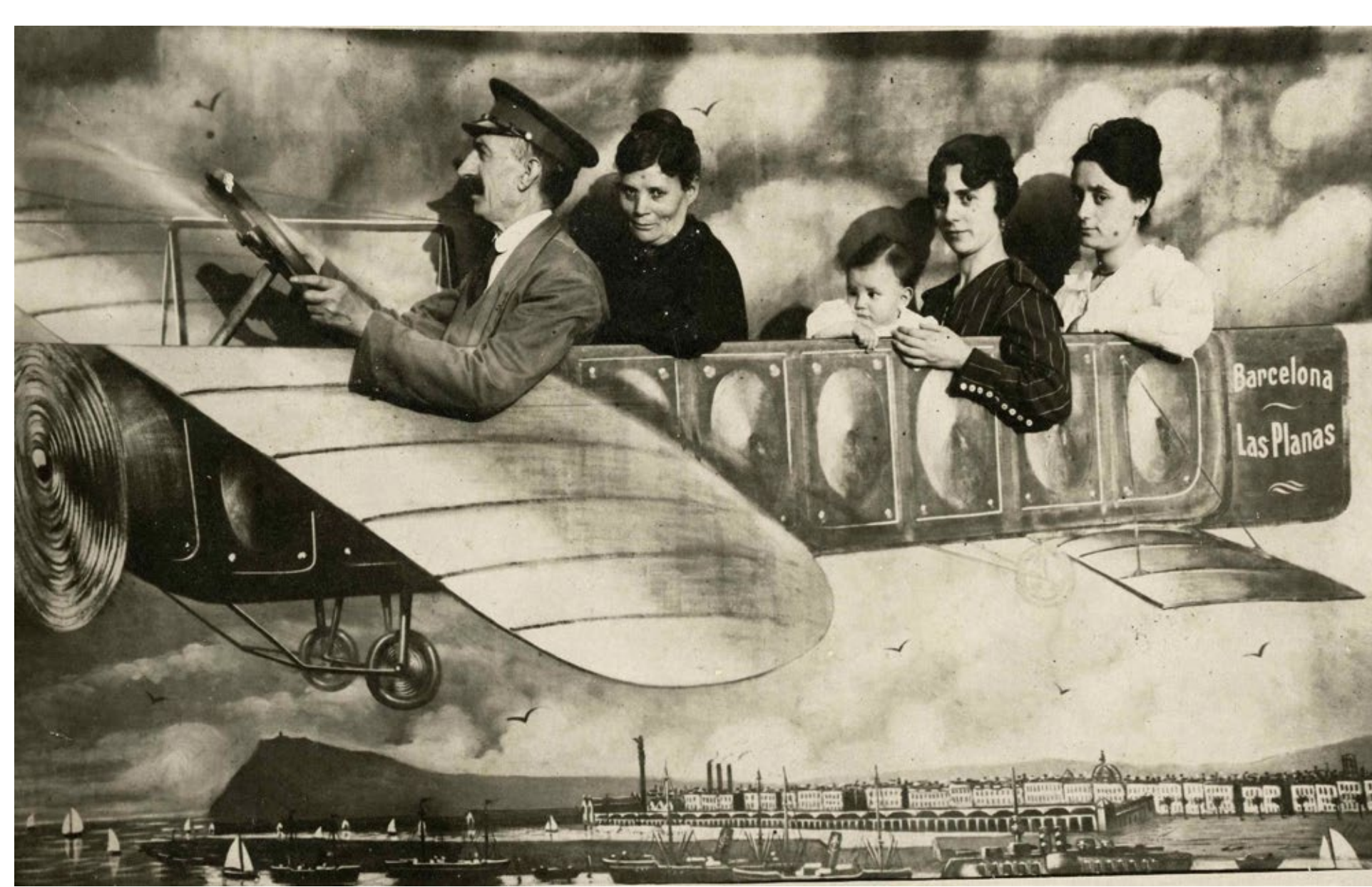
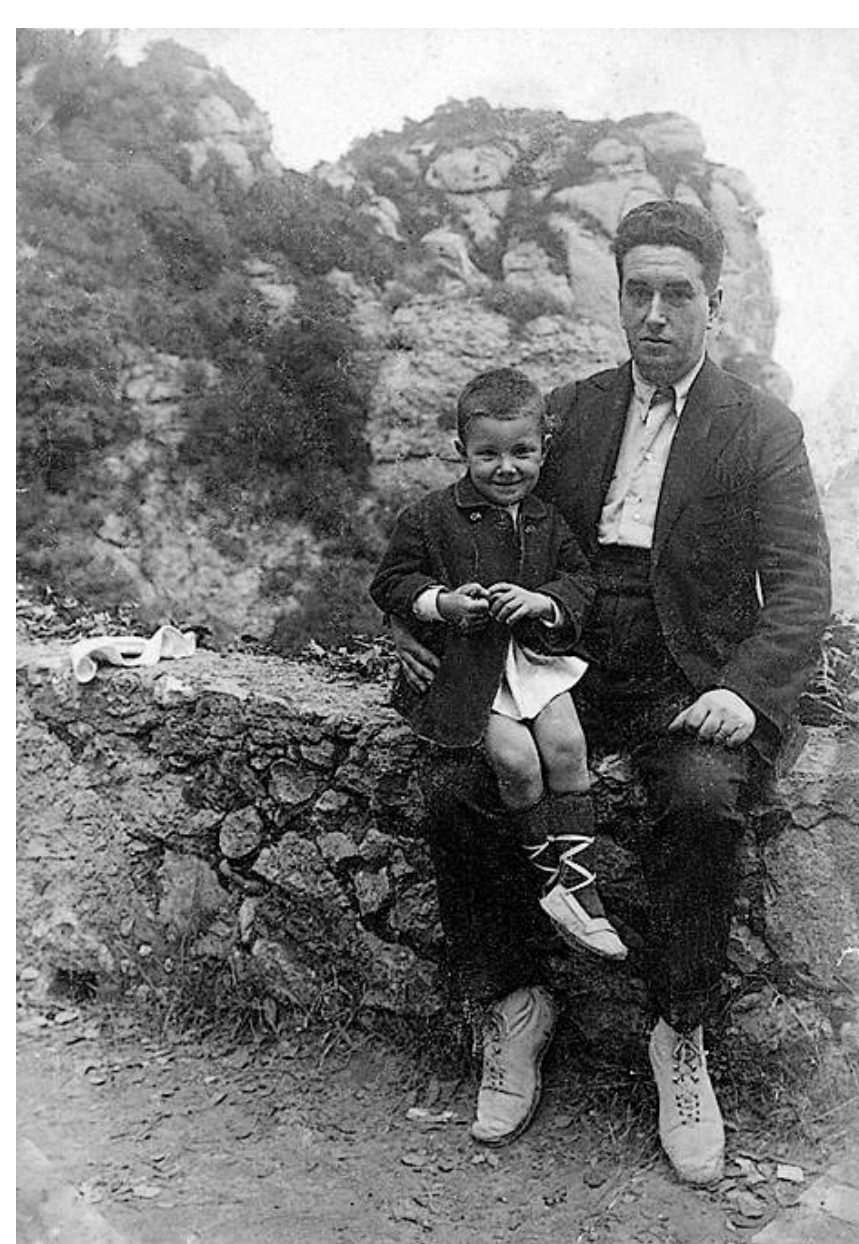
Mon record és com el vent
que m'empeny amb força blava
i s'endinsa lentament

De sobte aquest poema es desfigura

Mn rcrd s cm l vnt
q m'mpny mb frç blv
s'ndns lntmnt.

Askatasuna, 1969-1970

S

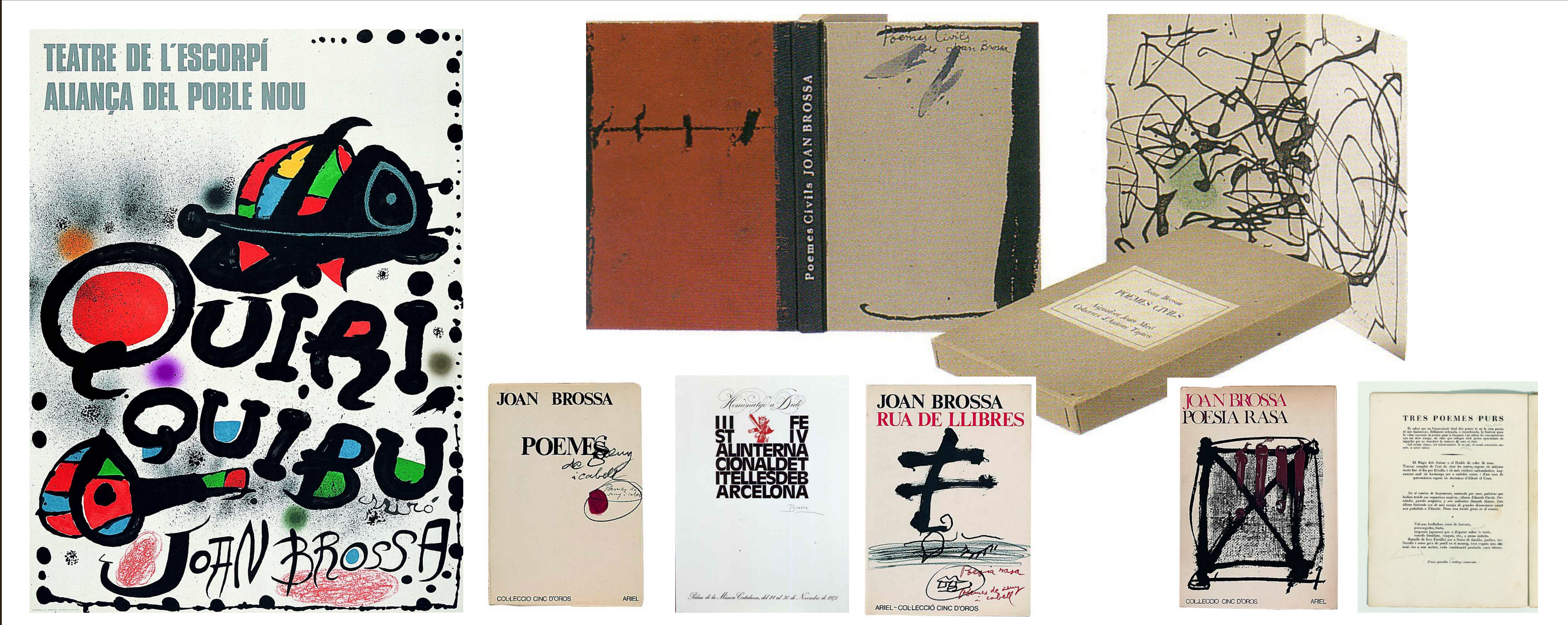
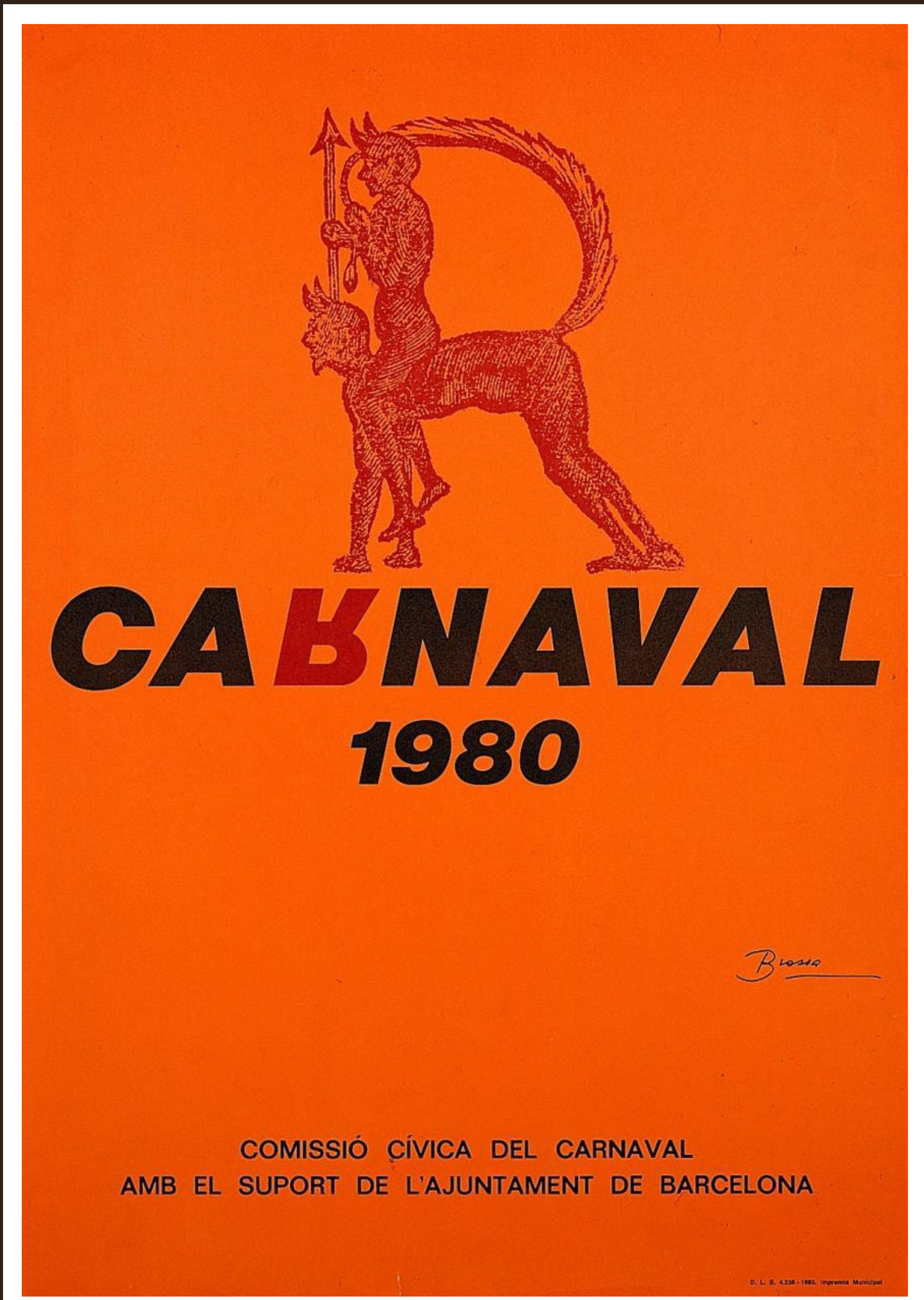
Fundadors de Dau al Set. Fotograf Enric Tormo

Brossa-Miró

Brossa-Foix

Brossa-Octavio Paz

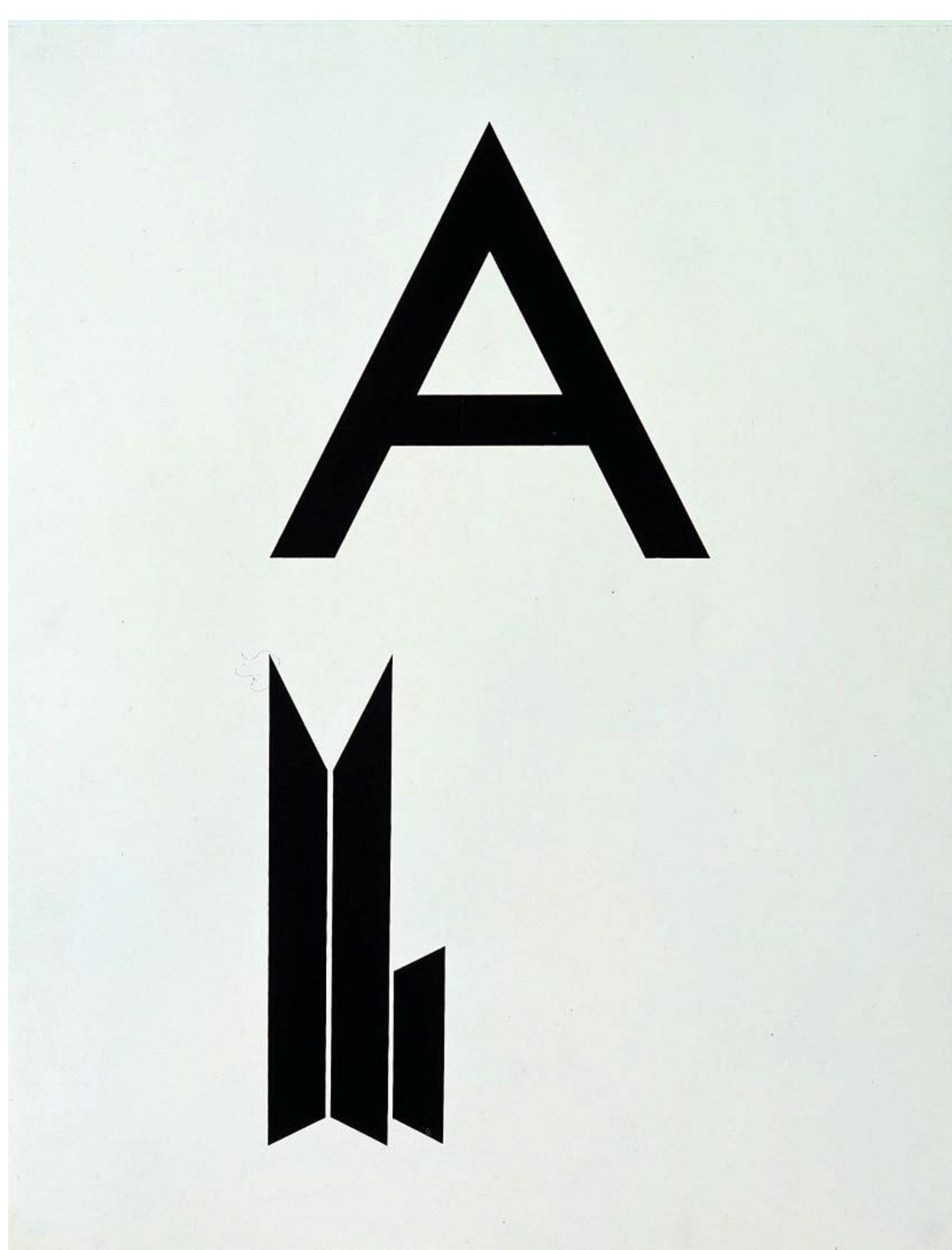
Joan_Brossa_a_l'exposicio_de_la_Fundacio_Joan_Miro_1986_
Fotograf_Francesc_Catala_Roca

1

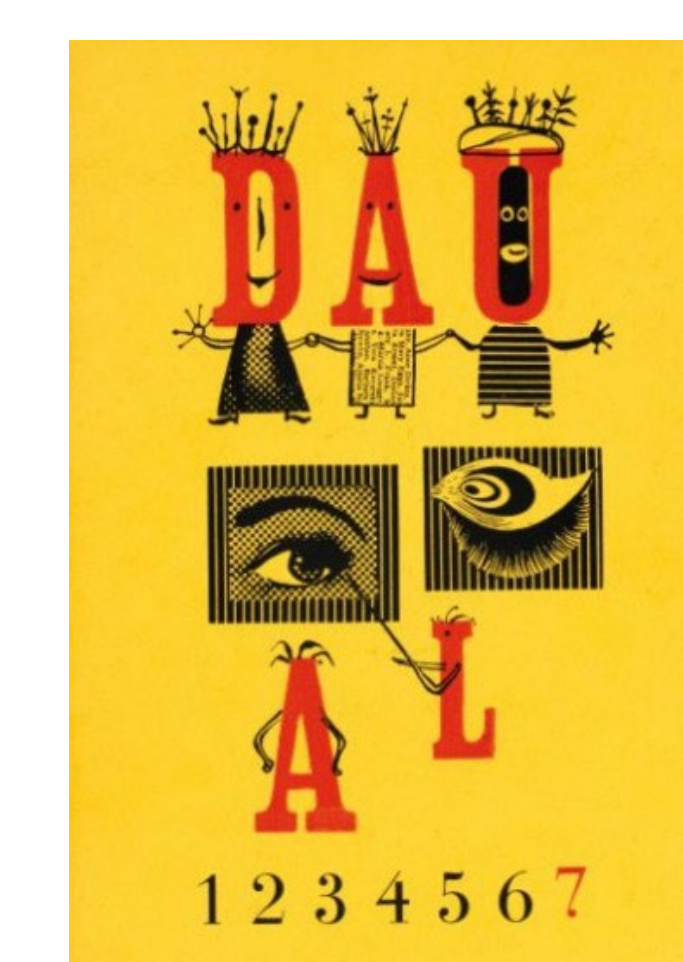
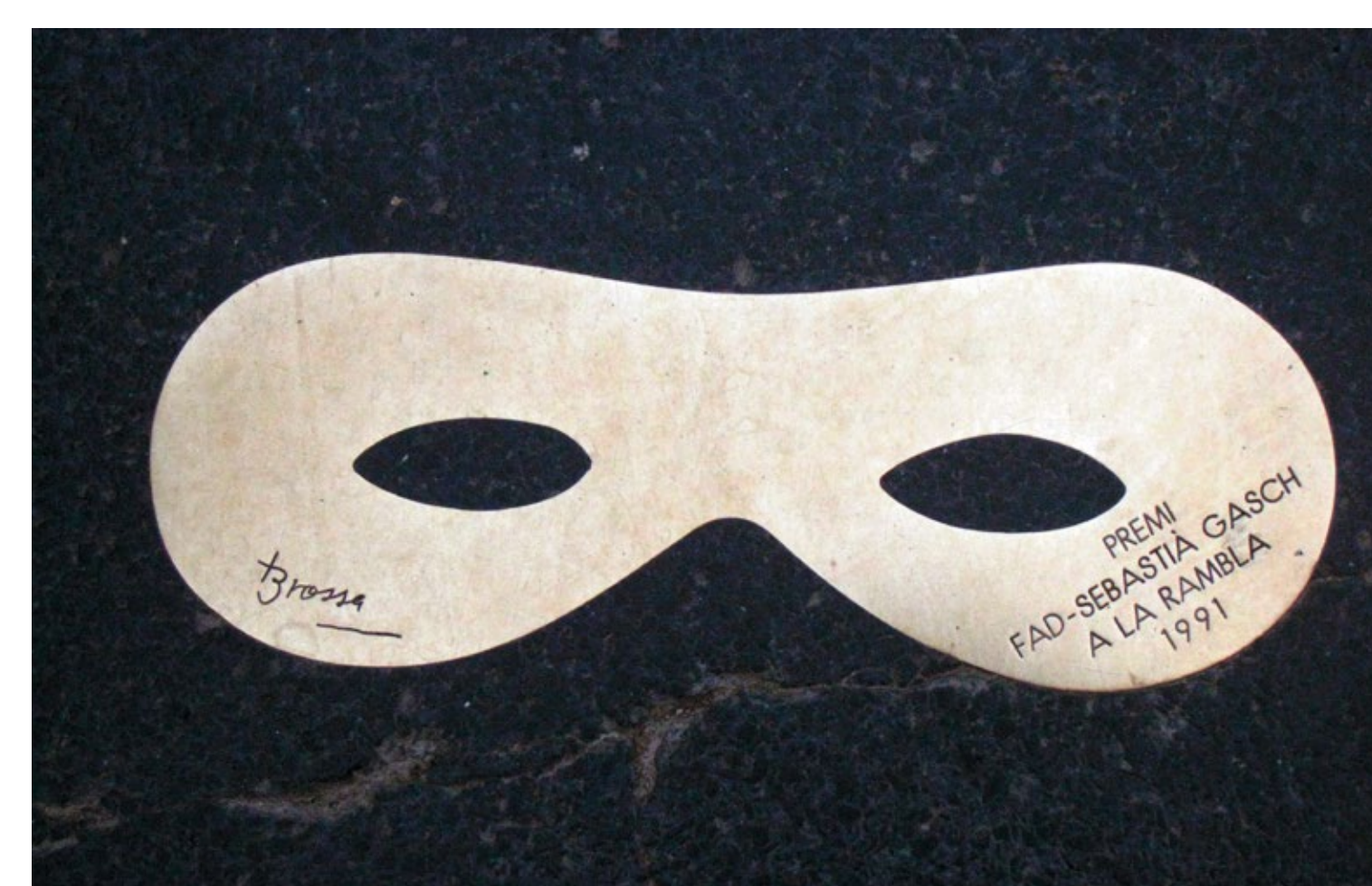

**VOLEM
VIURE
PLENAMENT
EN CATALÀ**

A large, bold, red capital letter 'O' is centered on a white background. The letter is thick and has a slight shadow or gradient, giving it a three-dimensional appearance. It is the first letter of the word 'Ours' in the title 'Ours and Yours' located at the top of the page.

Durant la guerra, abans d'anar al front, va fer espectacles de franc. D'aquesta manera tan poètica -tan 'brossiana' abans de BROSSA - contribuïa a la causa. Al front seguirà amb els espectacles del mag Wu per animar les tropes. La màgia blanca utilitza la imaginació, la il·lusió òptica per subvertir la realitat per un segon i retornar a l'espectador adult la descoberta de l'infant.

A large, bold, red capital letter 'O' is centered on a white background. The letter is thick and has a slightly irregular, hand-drawn appearance.

OBRA

Poesia

- Sonets de Caruixa. Barcelona: Revista Dau al Set, 1949.
- Romancets del dragolí. Barcelona: Revista Dau al Set, 1950.
- Em va fer Joan Brossa. Barcelona: Cobalto, 1951.
- Poemes civils. Barcelona: RE & MA 12 S.L., 1961.
- El pa a la barca. Barcelona: Sala Gaspar, 1963.
- Cop de poma. Barcelona: RE & MA 12 S.L., 1963.
- Novel·la. Barcelona: Sala Gaspar, 1965.
- El saltamartí. Barcelona: Ocnos, 1969.
- Frègoli. Barcelona: Sala Gaspar, 1969.
- Poesia rasa. Barcelona: Ariel, 1970.
- Des d'un got d'aigua fins al petroli. Mataró: Robrenyo, 1971.
- Vivàrium. Barcelona: Edicions 62, 1972. [Prosa poètica]
- Càntir de càntics. Barcelona: Edicions 62, 1972.
- Cappare. Barcelona: Proa, 1973.
- Cinc poemes. Barcelona: Filògraf, 1973.
- Cartipàs. Barcelona: Sala Gaspar, 1974.
- La cabaleta. Barcelona: Polígrafa, 1974.
- La barba del cranc. Barcelona: Edicions 62, 1974.
- Accions musicals. Barcelona: El Mall, 1975.
- Oda a Macià i oda al President Companys. Barcelona: Sala Gaspar, 1975.
- Oda a Xirinacs. Barcelona: Amics de Xirinacs, 1976.
- Oda al President Companys. Barcelona: La Humanitat/Esquerra Republicana de Catalunya, 1976.
- Maneres. Barcelona, Urgell, 1976.
- Poemes de seny i cabell. Barcelona: Ariel, 1977.
- Sextines 76. Barcelona: El Mall, 1977.
- Tres Joans. Barcelona: Polígrafa, 1978.
- Poemes. Barcelona: Servicios Editoriales, 1978.
- U no és ningú. Barcelona: Polígrafa, 1979. [Prosa poètica]
- Antologia de poemes de revolta. Barcelona: Edicions 62, 1979.
- Rua de llibres. Barcelona: Ariel, 1980.
- Antologia poètica. Barcelona: Edicions 62, 1980.
- Vint-i-set sextines i un sonet. Barcelona: Edicions 62, 1981.
- Els ulls de l'òliba. València: Eliseu Climent-3i4, 1982.
- Ball de sang. Barcelona: Crítica, 1982.
- Pas d'amors. Barcelona: Albert Ferrer, 1983.
- Tal i tant. Barcelona: Polígrafa, 1983.
- Els entra-i-surts del poeta. Roda de llibres (1969-1975) Barcelona: Alta Fulla, 7 vol., 1983-89.
- Poesia [amb J. Palau i Fabre]. Barcelona: Edicions 62/Orbis, 1984.
- Sextina en el Museu de Juguets de Figueres. Figueres: Tristan Barberà, 1985.
- Qui diu foc diu flama. Barcelona: Empúries, 1985.
- Fogall de sonets. Barcelona: Edicions 62, 1985.
- Sonets a Gofredina. Barcelona: La Magrana, 1986.
- El rei de la màgia. Figueres: Tristan Barbarà, 1986.
- Anafil. Barcelona: Edicions 62, 1987. [Prosa poètica]
- Oi. Barcelona: Lluís Pessa, 1987.
- Viatge per la sextina. Barcelona: Quaderns Crema, 1987.
- Barcelona. Barcelona: Polígrafa, 1988.
- Tria. Barcelona: A. Agra, 1988.
- Ventall de poemes urbans. València: Edicions de la guerra, 1988.
- El fuet de cent cues. Barcelona: Destino, 1989.
- Carrer de Wàgner. Barcelona: Ed. T., 1990.
- El bosc a casa. Barcelona: Polígrafa, 1990.
- Cinamon. Figueres: Tristan Barà, 1991.
- Parèntesi. Barcelona: Lluís Pessa, 1991.
- Jo, qui? Barcelona: Lluís Pessa, 1992.
- El veí. Barcelona: Lluís Pessa, 1992.
- Flor de claus. Figueres: Tristany, 1992.
- Furgó de cua. Barcelona: Quaderns Crema, 1993.
- Trasllat. Calella: Terme, 1993.
- Suite tràmpol o el compte enrera. Barcelona: La Rosa Cúbica, 1994.
- Brossa i Chillida a peu pel llibre. Barcelona: Polígrafa, 1995.
- Poemes escollits. Barcelona: Edicions 62, 1995.
- Poemes d'anada i tornada. València: Pre-textos, 1995.
- Poesia i prosa. València: Tres i Quatre, 1995.
- Poemes hipnagògics. Barcelona: R. Salvo, 1995.
- Passat festes. Barcelona: Empúries, 1995.
- Capgirada. Barcelona: Lluís Pessa, 1995.
- Mise en joc. València: Pedra de toc, 1996.
- La clau a la boca. Barcelona: Barcanova, 1997.
- Alfabet desbaratat. Barcelona: Empúries, 1998. [Prosa poètica]
- Sumari astral. Barcelona: Edicions 62-Empúries, 1999.
- Memòria encesa. Mosaic antològic. Barcelona: Barcanova, 1999.
- Cartaci. Valladolid: El Gato Gris, 2000.
- A partir del silenci. Antologia polimòrfica. Barcelona: Galàxia Gutenberg, 2001.
- Un home reparteix fulls clandestins. Gandia: Centre d'Estudis i Investigacions Comarcals Alfons el Vell, 2004.
- La humanitat. Barcelona: Cruïlla, 2005.
- El dia a dia. Barcelona: Edicions 62, 2007.
- Fora de l'umbracle. Tarragona: Arola, 2012.
- Poesia visual

Teatre

- Or i sal. Barcelona: J. Horta, 1963.
- Teatre de Joan Brossa. Barcelona: RE & MA 12 S.L., 1964.
- Calç i rajoles. Barcelona: Edicions 62, 1971.
- Accions musicals. Barcelona: Mall, 1975.
- Albert Vidal. Cant a la mimica. Barcelona: Àncora, 1983.
- Sis peces de teatre breu. Barcelona: Edicions 62, 1993.
- Teatre. València: Pedra de Toc, 1996.
- Fregolisme o monòlegs de transformació. Madrid: Mediasat Group, 2003.
- El dia del profeta. Barcelona: Proa, 2008.
- Obres inèdites

Traduccions realitzades per l'autor/a

- RIMBAUD, Jean N. Arthur: Les ungles del guant. Barcelona: Mall, 1974. [Del fran-cès]

Obres traduïdes

- A l'alemany
- A l'anglès
- Al castellà
- Al francès
- A l'italià
- Al neerlandès
- Al polonès
- Al portuguès
- Al rus
- Al suec
- Al txec

Gulons

- No compteu amb els dits. Barcelona: Films 59, 1967.
- Nocturn 29. Barcelona: Films 59, 1968.
- Cua de cuc. Vàmpir. Barcelona: Films 59, 1970.
- Umbracle. Barcelona: Films 59, 1971.
- Gart. Cave Canis (Barcelona), núm. 2, 1996.
- Foc al càntir. Barcelona: Ovideo/BTV, 2000.

Obres completes

- Teatre complet: poesia escènica. Barcelona: Edicions 62, 6 vol., 1973-83.
- Prosa completa i textos esparsos [Glòria Bordons, cur.]. Barcelona: RBA La Magrana, 2013.
- Poesia escènica [Glòria Bordons, cur.]. Tarragona: Arola, 12 vols., 2012-2017.

Altres

- Poemes objecte. Barcelona: Servicios Editoriales, 1978.
- Ou de dos rovells. Barcelona: Barcanova, 2 vol., 1996.
- Itineraris brossians. Barcelona: Fundació Joan Brossa/Ajuntament de Barcelo-na, 2006.
- Una Barcelona de Joan Brossa [amb Colita]. Barcelona: Ajuntament de Barcelo-na, 2008.

Estudis sobre l'autor/autora

- Estudis
- Articles (Selecció)
- Catàlegs d'exposicions (Selecció)
- Recursos audiovisuals
- Entrevistes (Selecció)

PREMIS

- Ciutat de Barcelona (1978): Teatre complet. Poesia escènica, vol. III.
- Crítica Serra d'Or de teatre (1979): Teatre complet. Poesia escènica, vol. III.
- Crítica Serra d'Or de poesia (1980): Rua de llibres.
- Lletra d'Or (1981): Rua de llibres.
- Premi Nacional de la Crítica de poesia catalana (1986): Sonets a Gofredina.
- Premi Ciutat de Barcelona (1987): Viatge per la sextina.
- Medalla Picasso de la UNESCO (1988).
- Premi Nacional de Cultura de les arts plàstiques (1992).
- Premi Nacional de la Crítica de poesia catalana (1995): Passat festes.
- Crítica Serra d'Or de poesia (1996): Passat festes.
- Premi Nacional de Cultura (1998).
- Premi Nacional de Teatre (1998).
- Medalla d'Or del Cercle de Belles Arts de Madrid (1998).
- Doctor Honoris Causa per la Universitat de Barcelona (1999): A títol pòstum.